

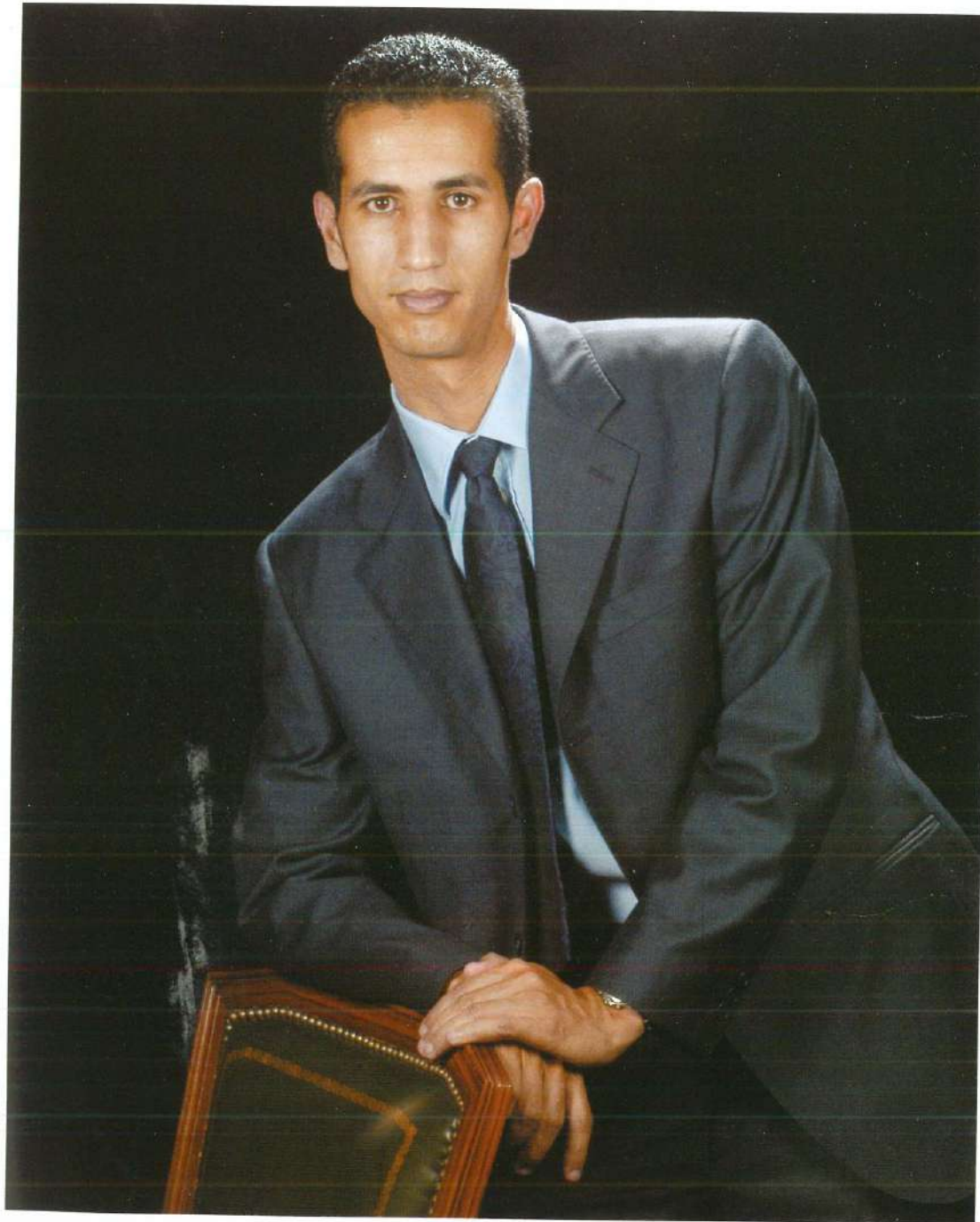
La immigració és en aquests moments una qüestió que preocupa els governs, perquè si bé, d'una banda, és necessària per cobrir les vacants de mà d'obra de determinats sectors, de l'altra, ocasiona greus problemes d'infraestructures, d'assimilació cultural, etc. Paral·lelament, la ciutadania esdevé més i més interessada en aquesta qüestió; la difusió constant de notícies o informacions sovint se centren en els aspectes més negatius del fenomen i no en l'enriquiment cultural i vital dels països implicats ni tampoc en la contribució que aporta al desenvolupament dels pobles més pobres. El punt de convergència d'aquest interès públic i particular rau en la necessitat d'ajudar i formar els treballadors estrangers en origen perquè sols es desplacin quan hi hagi veritables possibilitats de trobar una feina en el país de destinació i no marxin a la recerca d'un somni impossible. Al mateix temps, progressivament hom es va adonant de la necessitat que aquestes persones retornin quelcom dels seus guanys al seu país per cooperar en el seu desenvolupament. I més encara en el cas de les persones amb formació universitària, que haurien de plantejar-se l'estada a Occident com un període eventual de formació perquè el seu bagatge de coneixements acumulats pugui revertir en els països de procedència. Aquest va ser el cas d'un grup d'estudiants de la Universitat Politècnica de Catalunya, encapçalats per Otman Ben Mahjoub, quan el 1998 van crear l'Associació Wafae. **"Aquesta paraula àrab vol dir 'fidelitat'."** La intenció primera de l'entitat era **"donar a conèixer la cultura àrab mitjançant seminaris, conferències, exposicions."** Per fer-ho, a més, disposaven **"d'una contrapart a la ciutat de Tànger, al nord del Marroc, Associació Alamal per al desenvolupament cultural i social."** De manera molt més ràpida del que s'haurien arribat mai a pensar els fundadors, **"estudiants i professors universitaris ens demanaren si podien col·laborar amb nosaltres, i el nombre de socis augmentà. Això ens va animar a encetar converses amb els responsables de les diferents universitats de Catalunya el resultat de les quals va ser la instauració d'una nova matèria, Llengua i Cultura Àrabs, que actualment és una de les més demandades pels estudiants."** Ara l'entitat compta amb 257 socis, dels quals més del 90% és de procedència catalana: **"En el futur en la nostra Junta directiva cada cop més hi haurà menys presència àrab i més de catalana. Ens considerem una associació multicultural, formada per membres de cultures diferents, i laica; el nostre objectiu està al marge de les creences religioses dels membres."** El seu origen universitari es palesa en conèixer les seves col·laboracions amb diverses universitats catalanes, la Pompeu Fabra, la Universitat Politècnica de Catalunya i la Universitat Autònoma de Barcelona.

Tot i que les àrees d'interès d'aquesta associació són molt variades, destaquen **"educació, igualtat per a la dona, voluntariat, solidaritat i cooperació, drets humans, medi ambient, tolerància, etc. Ens preocupen profundament i de manera especial els projectes desenvolupats dins les àrees de sensibilització i interculturalitat i pau. En el primer aspecte, hem incidit a difondre quina és la realitat dels immigrants marroquins i del Tercer Món que viuen a Catalunya i també a col·laborar en la seva integració mitjançant el coneixement de la llengua i cultura catalanes."** Comprent que calia encara anar un pas més enllà, una de les seves grans preocupacions la representa **"la interculturalitat o el coneixement mutu. És imprescindible que les persones que procedeixen d'altres cultures**

coneguin i assimilïn la del país d'acollida, però també cal que el país receptor s'habitui a la cultura i els costums de les persones nouarribades." En aquesta àrea destaquen especialment dos projectes: **"Hem desenvolupat activitats en diverses escoles de Catalunya i, en concret, programes d'intercanvi com el que es van dur a terme entre escoles catalanes i escoles de Tànger, el punt final del qual va ser una trobada en aquesta darrera ciutat on es van concentrar alumnes, professors i responsables municipals d'aquestes localitats. També hem desenvolupat un programa semblant entre 25 dones catalanes i 25 de marroquines que es va cloure amb una altra trobada final a la ciutat de Tànger."**

Una altra línia d'actuació és la cooperació amb aquests països per evitar l'arribada massiva d'immigrants que no poden trobar una oportunitat a Occident: **"D'una banda, les persones sense recursos decideixen deixar els seus països d'origen cada cop més joves. De l'altra, augmenta la immigració amb estudis superiors, que es dedica aquí majoritàriament a feines manuals. Aquest fet comporta una pèrdua de riquesa considerable per als països d'origen perquè han fet l'esforç econòmic de formar-los. L'única via per obtenir la democratització i el desenvolupament de països com el Marroc és l'educació: aquesta farà que els nostres ciutadans desenvolupin una capacitat de reflexió i un esperit crític. Per això, els nostres projectes de cooperació se centren en l'alfabetització i les ajudes per a l'escolarització dels nens de famílies marginals o molt pobres."** Dins l'alfabetització, el grup que mereix una atenció més especial és el de les dones. Aquesta falta d'esperit crític és la que explica l'auge dels moviments integristes que acostumen a actuar **"als barris més necessitats i que es serveixen de la tàctica de l'ajuda econòmica per guanyar adeptes."**

En altre ordre de coses, han realitzat diverses trobades catalanomarroquines com la que va tenir lloc **"el juliol de 2003 a Tànger i a la qual, a més del delegat del govern al Marroc —el senyor Àngel Colom—, també hi van assistir Rosa M. Pujol, secretària general de la Secretaria general de Joventut de la Generalitat de Catalunya i Anna Estrada, directora de l'Agència de Cooperació Internacional de la Generalitat de Catalunya. Aquestes celebracions són fonamentals perquè els catalans coneguin un vessant diferent de la cultura marroquina que els ofereixi una imatge positiva del nostre país i ofereixi un contrapunt necessari a l'impacte negatiu que determinades notícies tenen en la seva concepció del nostre poble, de la nostra cultura i del nostre país."** El seu proper repte de futur és la participació en el Fòrum de les Cultures 2004 a través d'activitats com **"el Conta Cartes, un projecte d'intercanvi d'opinions a través de la relació epistolar entre escoles de diferents regions d'Espanya i alumnes de diverses regions del Marroc. Aquestes cartes se centraran en cinc temes: pau, interculturalitat, diversitat cultural i desenvolupament sostenible. El nostre objectiu és que els escolars espanyols s'assabentin d'alguns aspectes de la cultura marroquina i a l'inrevés, que els escolars marroquins coneguin alguns costums i característiques espanyols. Després del contacte epistolar, hi haurà una trobada d'aquests nens i els seus professors a Barcelona durant el més de juliol que permetrà que es coneguin personalment."** O com aquesta altra: **"Una coral infantil formada per nens i nenes dels cinc continents que cantarà en diferents idiomes i ritmes."**

“Ens considerem una associació multicultural, formada per membres de cultures diferents, i laica; el nostre objectiu està al marge de les creences religioses dels membres”

Otman Ben Mahjoub - Barcelona